

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLIX.

ZATURDAG den 5den OCTOBER 1861.

N°. 40.

WAT HOUDT DEN VREDE DER WERELD STAANDE? Dit hangt geheel en alleenlyk af, naar menschelyke berekening, van eenige dagen meer zonneshyn. Donderdag den 12 Augustus had, voor Engeland alleen, minst genomen, eene waarde van twee millioenen.— Den 11 had nagenoeg eene waarde van gelyk bedrag. Ieder zonnestraal, die onze kletterende velden bruin kleurt; iedere koele, zachte wind, die door de massas lange steelen heenstroomt, heeft zyne geldelyke waarde.— Het geeft een verschil voor ons van minst dertig millioenen. Dit is evenwel iets van de minste aangelegenheid in de zaak.

Een slechte oogst, ofschoon wy allen de hoop koesteren, dat het gevaar voorby is, zal, tengevolge der mislukte oogst in het laatst voorgaande jaar, de pryzen doen stygen tot die van tyden van hongersnood, den arbeid beperken, groote ontberingen onder de lagere klasse der bevolking doen ontstaan, ontevredenheid, misnoegdheid, volksbewegingen verwekken. Het is niet alleen dat wy dertig millioenen meer te betalen zullen hebben, maar wy zullen ook dertig millioenen minder hebben om te kunnen betalen.

In dit land vooral heeft overvloed, ten allen tyde, den vrede bevorderd. De nyverheid der onruststokers heeft nooit in Engeland kunnen tieren in tyden van hooge arbeidsloonen en goedkope levensmiddelen. Door onze vrye havens en onzen buitengewonen voorspoed in den handel zyn wy een slechten oogst doorgegaan, zonder eens deszelfs invloed te hebben ondervonden.

Indië en China hebben onze weefgetouwen gaande gehouden; Amerika en Rusland hebben den hongersnood uit het land geweerd.— Laat ons hopen andermaal niet op de proef gesteld te worden. Maar wy alleen verkeeren niet in dit geval. Frankryk hangt evenzeer af van een goeden oogst als wy—misschien zelfs meer dan wy. Het schynt zeker te zyn, dat de oogst in Frankryk een te kort zal geven; en er worden nog tien dagen schoon weder vereischt om dezen ongunstigen oogst te bergen en om den ongelukkigigen afloop daarvan te kunnen vermyden.

Dat men spreke van de Zon van Austerlitz, de voorspoed van Frankryk is echter vry meer afhankelijk van den zonneshyn van de eerstvolgende weinige dagen. Op dit tydstip zouden overstromingen in Frankryk hetzelfde beteekenen als oorlog in Europa en alom verspreide militaire verwoestingen. Een goede oogst in Europa zal niet alleen ten waarborge strekken voor den vrede aldaar, maar zal de hoop verlevendigen op den vrede met Amerika.

Het is blykbaar dat de geldmiddelen der staten, van beide zyden, op dit oogenblik in geen gunstigen toestand verkeeren. Dat de bevolking van het Noorden by voortdurende nu voorgestelde belastingen zullen blyven betalen, wordt door allen betwyfeld, die de afkeerigheid kennen, welke er noodwendiglyk moet bestaan tegen belastingen, welke den aard hebben van eene hoofdbelasting, en zoo wel door de armen als door de ryken gedragen moeten worden.

Geen Engelschman, die verstandig handelt, zal zyn geld naar Amerika zenden om er papieren te koopen, welke ongetwyfeld gerepudieerd zullen worden. De eenige kans, welke er bestaat, is eene goede afzet van den grooten voorraad van levensmiddelen en van de te verwachten godden oogst. Dertig millioenen Engelsch goud zou op nieuw het vuur kunnen aanwakkeren en kracht byzetten aan de afnemende verbittering der Noordelyke staten en aan den handel van de steden aan de Atlantische Zee.

Zonneshyn, slechts weinige dagen van deze koesterende zonneshyn, zal ons kunnen behoeden voor de noodzakelykheid om deze schatting te betalen en ons instaat stellen ons eigen brood te eten en ons eigen geld te bewa-

ren. De vooruitzigten boezemen ons veel hoop in. De ervarene lieden, die in Mark Lane byeenkomen, koesteren blykbaar veel hoop. De Franschen hebben opgehouden zich van onzen voorraad te voorzien en schynen, naar wy hopen, meer vertrouwen in hun eigen voorraad te stellen. Wy ook hebben opgehouden het overschot van onzen ongunstigen oogst van verleden jaar tegen volle pryzen in te koopen. Er wordt buitenlandsch tarwe aangebragt om de dalende pryzen te voorkomen.— Er was minder vraag naar Amerikaansch meel en de pryzen in de stad hadden neiging tot daling.

Het is geen toestand van zaken om den zang der overwinning aanteheffen, noch om het geroep van veiligheid te doen hooren, maar het is een toestand van vurige hoop. Indien Frankryk geen groot tekort kryge, en Engeland slechts een middelbare oogst trekke dan zal er groote kans bestaan om in de eerst volgende twaalf maanden den vrede in Europa te behouden. Bezigheden en goed gevulde magen zullen de wereld voor krakeelen bewaren.—*Times.*

— Sprekende over de plegtige opening van den nieuwen Boulevard Malesherbes te Parys door den Keizer der Franschen, wyst de *Globe* er op, dat deze en de overige groote verbouwingen, welke in de laatste jaren te Parys op last des Keizers hebben plaats gehad, niet alleen de verfraaijing van die hoofdstad en het verschaffen van werk aan vele arbeidslieden ten doel hebben, maar tevens, en wel voornamelyk, tot uitvoering strekken van een militair plan. "Keizer Napoleon, zegt het, heeft door het maken van die Boulevards, breede wegen door de dicht bebouwde en sterk bevolkte wyken zyner hoofdstad daargesteld. De nieuwe Boulevards vormen groote wegen voor militaire gemeenschap en operatien, door welke de groote wyken der stad van elkander gescheiden worden. Parys is nu verdeeld in groote blokken, welke alle door breede wegen omringd zyn, die uitkomen op de twee zamenlopende operatie-lynen, langs welke gemakkellyk troepen aangevoerd kunnen worden; zoodat, in geval in eenige afdeeling der stad zich oproerlingen mogten vestigen, dit gedeelte gemakkellyk omsingeld, van de overige wyken der stad afgesneden en met geschut beschoten kan worden, zonder dat er gevaar bestaat voor uitbreiding van het oproer. Daarby komt, dat by dezen nieuwen aanleg, de straatsteenen, welke konden dienen om barricades te maken, zyn vervangen door een asphaltplaveisel; zoodat, in geval in eenig gedeelte van Parys eene revolutie beproefd mogt worden, deze, zonder veel bezwaar van den kant der overige wyken, bedwongen zou kunnen worden." Het genoemde blad hecht zyne goedkeuring aan deze maatregelen van voorzorg, voor zooveel die kunnen strekken om de Parysche bevolking af te schrikken van het ondernemen van revolutionaire bewegingen en haar integendeel aan te sporen, om hare krachten meer en meer aan staatkundige en maatschappelyke verbeteringen te wyden, maar de schryver merkt daarby toch ook aan, "dat die voordeelen, welke de Paryzenaars aan hun vaderlyken bestuurder te danken hebben, de Britsche bevolking de oogen niet moeten doen sluiten voor het feit, dat de nieuwe Boulevards van Parys weder een blyk opleveren van den militairen geest, welke hetzy ten goede, hetzy ten kwade, in de geheele staatkunde van Frankryk den boventoon heeft."

— Eenigen tyd geleden maakte zekere Ladislaus Kiss, een Oostenryker, sedert vele jaren als handelaar in Londen gevestigd, een frauduleus bankroet en verwyderde zich heimelyk met eene waarde van 40,000 £. Alle pogingen om den bankroetier magtig te worden bleken vruchteloos te zyn, totdat deze taak werd opgedragen aan Michael Haydon, een der bekwaamste ambtenaren by de politie te Londen.

Deze was Kiss spoedig op het spoor te Napels, alwaar hy, onder voorgeven dat hy een Hongaarsch officier by Garibaldi's leger was geweest, zich den vryen overtocht naar Genua met eene oorlogsstoomboot had weten te verschaffen. Ook derwaarts volgde hem Haydon en later over Malta naar Venetie, waar hy Kiss in hechtenis deed nemen. Dewyl echter zyn bevel tot het arresteren en overvoeren van den gevangene naar Engeland was verlopen, wendde hy zich tot den Engelschen gezant te Weenen, die aan de Oostenryksche regering verlot vroeg om Kiss naar Engeland te doen overvoeren. Dit werd toegestaan, onder bepaling, dat Engeland voortaan, op requisitie van Oostenryk, onderdanen des Keizers in Engeland zich bevindende zou uitleveren, indien dit werd gevraagd. Dewyl de Engelsche regering hierin niet wilde toestemmen, blyft Kiss voorloopig te Venetie in de gevangenis en is Haydon te Londen gekomen om nadere instructien te ontvangen.

— Volgens een rapport aan het Parlement ingediend, is de Heer Edwin Chadwick, rapporteur der commissie van onderzoek in zake van het onderwys, tot de slotsom zyner nasporingen gekomen, dat de thans in zwang zynde talryke schooluren de kinderen ontzenuwen en tot dreamers en talmers maken. Naar het oordeel van bekwane onderwyzers zyn drie uren dagelyks de tyd binnen welken op eene vrywillige en scherpe oplettendheid der kinderen kan gerekend worden; wat zy in dien tyd kunnen leeren, is juist zooveel als de geest eens kinds in zich kan opnemen, en ieder oogenblik meer is minstens verspild, ja zelfs schadellyk. De Heer Chadwick dringt er daarom op aan, dat het overige van den schooltyd aan gymnastische oefeningen zal besteed en dat op alle scholen militaire oefeningen voor de knapen ingevoerd zullen worden.

— In onderscheidene Pruisische bladen wordt er op aangedrongen, dat men by de regering en het huis der afgevaardigden verzoeke, dat worde ingevoerd 1°. dat in alle scholen gedurende het zomersemester het onderwys 'smiddags vervalle, en in plaats daarvan de kinderen van beiderlei sekse in de vrye natuur met gymnastiek, nuttige spelen en beschouwingen worden bezig gehouden; 2°. dat het onderwys 'szomers voor jongens gedurende vyf, voor meisjes gedurende vier voormiddaguren gegeven worde.

— De litterarische faculteit te Lyon heeft mejufvrouw Daubié, onderwyzeres te Parys, na afgelegd examen, tot kandidaat in de letteren bevorderd.

— In een der nummers van het *Oldenburger Schulblatt* werd de volgende vraag ter beantwoording voorgesteld: Wie legt in zyne handelwyze de grootste hardvochtigheid aan den dag? In een ander nummer werd het volgende antwoord op de vraag gegeven: De geen, die een onderwyzer met vrouw en kinderen gezegend en 172 thal. inkomen een goeden eetlust toewenscht.

— De bittere amandelen bevatten, gelyk bekend is, een doodelyk vergif, het cyanwaterstofzuur (Pruisisch zuur.) In elken amandel is nu wel slechts een uiterst geringe hoeveelheid voorhanden, zoo zelfs, dat zy niet schaadt, maar zoo men eene zekere hoeveelheid eet, dan wordt het gevaarlyk. Dit blykt weder uit een geval, dat onlangs te Parys plaats vond. Terwyl eene zekere dame vruchten inlegde, vond haar zesjarig zoontje gelegenheid om eene menigte pitten magtig te worden; hy verborg die, sloeg ze, toen moeder uit was, open en at ze allen op. Te huis gekomen, vond de dame het kind in deerniswaardigen toestand, ter prooi aan de hevigeste buikpynen en stuiptrekkingen. Dadelyk werd alle mogelyke hulp aangebragt, doch dit mogt niets baten; het kind was weldra een lyk.

